

ORDINUL IEPURILOR REGALI

Traducere din limba engleză
de Luminița Gavrilă

ÎN CĂUTAREA
MORCOVULUI
DE AUR

ILUSTRAȚII DE
KATE
HINDLEY

SANTA
MONTEFIORE

SIMON SEBAG
MONTEFIORE

EDITORI:

Magdalena Mărculescu

Silviu Dragomir

FONDATOR:

Ion Mărculescu, 1994

DIRECTOR EDITORIAL:

Bogdan-Alexandru Stănescu

REDACTARE:

Jesica Baci

DIRECTOR PRODUCȚIE:

Cristian Claudiu Coban

DTP:

Mihaela Gavriloiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MONTEFIORE, SANTA

Ordinul Iepurilor Regali din Londra : În căutarea Morcovului de Aur /
Santa Montefiore, Simon Sebag Montefiore ; il. de Kate Hindley ; trad. din lb. engleză
de Luminița Gavrilă. – București: Pandora Publishing, 2022

ISBN 978-606-978-458-7

I. Montefiore, Simon Sebag

II. Hindley, Kate (il.)

III. Gavrilă, Luminița (trad.)

821.111

Titlul original: *Royal Rabbits of London: The Hunt for the Golden Carrot*

Autori: Simon Sebag Montefiore și Santa Montefiore

Ilustrații: Kate Hindley

Text copyright © 2019 Simon Sebag Montefiore and Santa Montefiore

Illustration copyright © 2019 Kate Hindley

Published by arrangement with Simon & Schuster UK Ltd

1st Floor, 222 Gray's Inn Road, London, WC1X 8HB

A CBS Company

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, transmisă, difuzată sau păstrată cu ajutorul unui sistem de stocare, în nicio formă și în niciun mod, grafic, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare și multiplicare, fără acordul prealabil scris al editorului.

Copyright © Pandora Publishing, 2022 pentru traducerea în limba română

O.P. 16, Ghișeu 1, C.P. 0490, București

Tel.: +4 021 300 60 90 ; Fax: +4 0372 25 20 20

W: www.pandoram.ro

Pandora M face parte din grupul editorial TREI

ISBN: 978-606-978-458-7

GALERIA LUI SHYLO...

GRADINILE P...

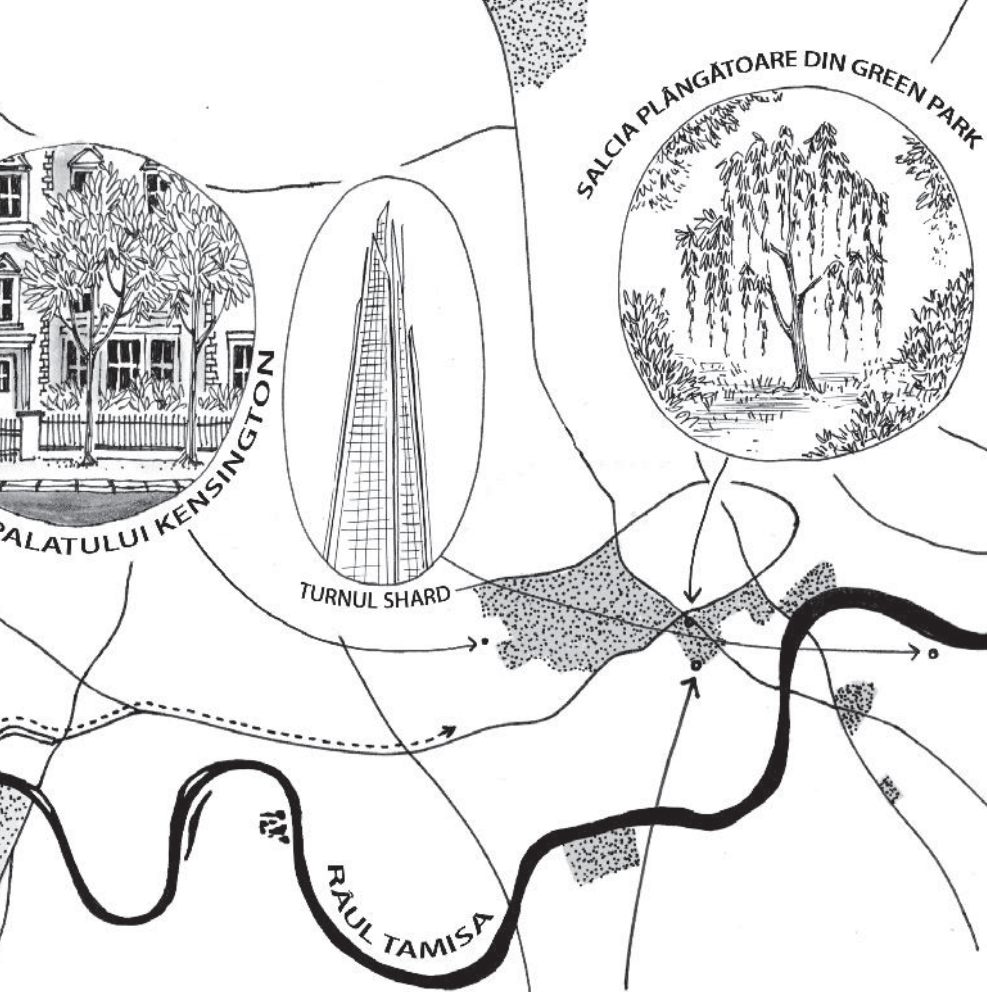
CĂLĂTORIA LUI SHYLO...

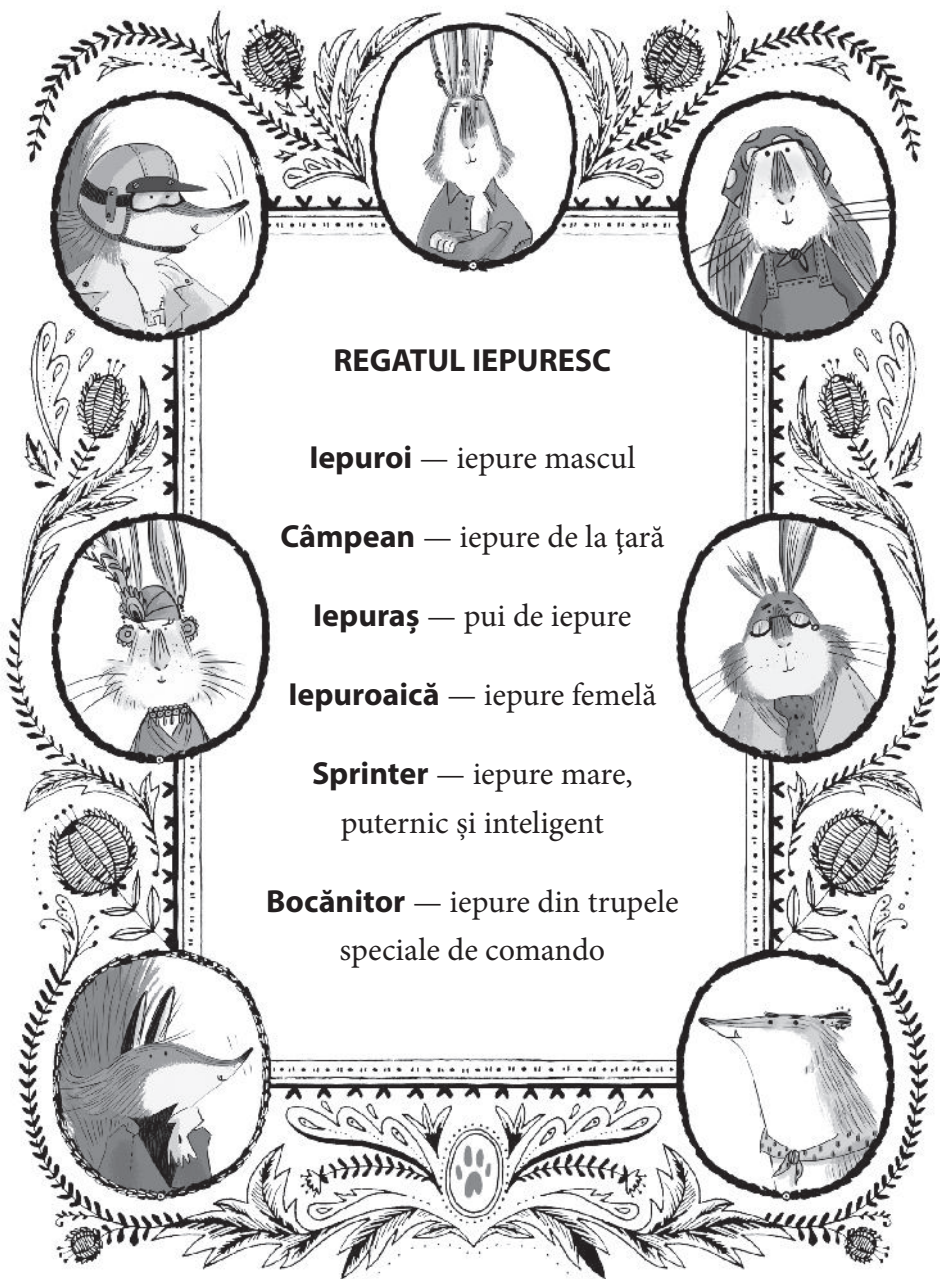

FERMA...

VIZUINA LUI HORATIO...

REGATUL IEPURESC

Iepuroi — iepure mascul

Câmpean — iepure de la țară

Iepuraș — pui de iepure

Iepuroaică — iepure femelă

Sprinter — iepure mare,
puternic și inteligent

Bocănitor — iepure din trupele
speciale de comando

CAPITOLUL 1

În adâncul pământului, sub camerele de recepție ale Palatului Buckingham, în cartierul general secret al Iepurilor Regali din Londra, Shylo se trezi din somn tresărind. Nu se frecă la ochi somnoros, așa cum făcea de obicei, și nici nu căscă. Se ridică brusc în capul oaselor, de parcă trupul lui cel mititel fusese străbătut de un șoc electric.

— Astăzi plec acasă! strigă el entuziasmat, sărind în picioare pe saltea și începând să danseze de bucurie.

Țopăia atâta de tare, încât urechile lui mari și pleoștite i se bălăbăneau pe cap ca niște aripi greoaie.

— Astăzi plec *a-ca-să*! Astăzi plec *a-ca-să*! cânta el, aruncându-și în sus picioarele mari și dând din coada stufoasă.

Vara era pe sfârșite, iar Shylo nu-și mai văzuse mama din primăvară. Gândul că o va revedea îl umplea de fericire. Micul iepure de țară plecase de acasă în mare grabă pentru a-i avertiza pe Iepurii Regali în legătură cu un complot împotriva Reginei și nu avusese timp să-și ia rămas bun de la nimeni din familia sa. Nici prin cap nu i-a trecut că un iepuraș slab și plăpând ca el va fi apoi invitat să devină membru al unei organizații de iepuri de elită care juraseră să protejeze Familia Regală și să înlăture amenințările la adresa securității britanice. Dar iată că era adevărat. El chiar *era* un Iepure Regal.

Shylo se gândi în treacăt la fratele său, Maximilian, și la ceilalți cinci frați ai săi care întotdeauna îl necăjiseră fără milă. Era sigur că lucrurile se vor schimba la întoarcerea acasă. De-acum era un brav Cavaler al Coroanei, nu-i va mai lăsa să-l hărțuiască!

Un moment mai târziu, ușa camerei se deschise și Belle de Paw își făcu apariția într-o cămașă de noapte roz, împodobită cu paiete argintii strălucitoare. Blana moale, de culoarea chihlimbarului, îi stătea zbârlită pentru că abia

se trezise. Spre deosebire de micuțul Shylo, se freca la ochi și căsca somnoroasă.

— *Oh là là*, spuse ea cu voce suavă și accent fin franțuzesc, dându-și seama de ce Shylo ȝopăia în pat. Astăzi pleci de la Marea Vizuină.

Shylo se opri din ȝopăit și sări ușor pe podea.

— Aproape că simt mirosul dulce al pădurii, îi spuse el fericit, ducând o lăbuȝă la piept, unde inima stătea să-i plesnească de dor. Recoltatul s-a încheiat și câmpurile vor fi pline de grăunȝe vărsate și porumb aruncat pe jos pe care îl adunăm noi. Mama gătește cea mai bună tocană de porumb și arpacaș.

Belle de Paw îi zâmbi iepurașului pe care ajunsese să-l îndrăgească foarte mult și îi potrivi mai bine peticul roșu pe care acesta îl purta peste un ochi spre a-și corecta privirea sașie.

— O să ne fie dor de tine, spuse ea mângâindu-l ușor. N-ai intrat de mult în rândul Iepurilor Regali, dar acum ești unul de-al nostru. Și să nu le spui celorlalți, dar, pentru mine, tu ești *cel mai isteȝ* din toată echipa!

— Am trecut prin multe aventuri împreună, nu-i așa? spuse Shylo cu mândrie, amintindu-și cum se furișaseră în apartamentele Reginei pentru a returna preȝiosul Diamant Siberian, când fuseseră cât pe ce să fie mâncați de corgi.

Cine și-ar fi imaginat că un biet iepure de la țară va avea parte de o astfel de aventură?

— Și vom mai trece prin multe altele când te vei întoarce la noi. Dar nu uita, trebuie să păstrezi secretul despre organizația noastră, îl avertiză ea cu seriozitate în glas. Nu trebuie să afle nimeni.

— Ce să le spun alor mei? întrebă Shylo.

Mama lui știa că e Iepure Regal pentru că el îi trimisese medalia pe care o primise pentru prima lui misiune, iar Horatio, bătrânul lui prieten, îi spusese atunci adevărul despre locul unde se afla Shylo. Horatio insistase ca ea să păstreze secretul. Dar acum Shylo se întreba unde credeau ceilalți din familia lui că se află el. Cum le va explica absența lui?

Belle îl luă de lăbuță și i-o întoarse pe partea cu Emblema, palma roșie care era însemnul special al unui Iepure Regal.

— Hmmm, spuse ea gânditoare, apoi ochii ei cafenii sclipiră aprinși de o idee. Le spui că lucrezi la o fermă de sfeclă. De aceea ai lăbuța roșie.

Shylo zâmbi și o privi cu afecțiune.

— Eu cred că *tu* ești cea mai inteligentă din toată echipa, spuse el.

— Uite de-asta îmi ești atât de drag, Shylo! râse ea. Pentru că tu nu te îndoiești niciodată de mine.

Acum îmbracă-te și grăbește-te să pornești la drum spre casă!

După ce se îmbracă și se desfătă cu un smoothie din morcov și țelină, presărat cu măcriș, și o felie mare de salată verde cu miere, Shylo porni zglobiu pe coridoarele întortocheate din Marea Vizuină, îndreptându-se spre camera de război, pentru obișnuita ședință de dimineață cu Generalisimul Nelson. Când ajunse la ușa mare și dublă, Frisby, iepuroaica albă și rotofeie, a cărei uniformă roșie cu fir auriu stătea să-i plesnească peste burta rotundă și care se fălea cu titlul de „Majordom“ de parcă era cel mai de seamă iepure din Marea Vizuină, îi bară drumul cu bastonul auriu, împodobit cu pietre prețioase.

— Înăuntru se întâmplă ceva foarte ciudat! îi șopti lui Shylo, mustăcînd și mijindu-și ochii. Chiar foarte ciudat. Dacă aș fi în locul tău, aș reveni mai târziu.

— Sunt sigur că o să mă descurc, spuse Shylo adoptînd un ton plin de importanță.

N-o fi fost el puternic asemenea celor patru iepuri Sprinter de rang înalt, Clooney, Zeno, Laser și Belle de

Paw, dar era un Iepure Regal și mereu încerca să se poarte ca un Sprinter, chiar dacă nu se simțea așa.

— Și acum, te rog, dă-mi voie să intru, altfel voi întârzia la ședință!

Frisby plescăi din limbă și pufni nemulțumită.

— Să nu zici că nu ți-am spus.

Fără tragere de inimă, deschise ușile și îl anunță pe iepuraș.

Spre surprinderea sa, Shylo văzu că Generalissimul nu era așezat la biroul lui și nici aplecat peste harta de pe masă. Stătea în patru labe pe podea, cu coada în sus, iar Sprinterii din jurul lui nu păreau îngrijorați că mai vârstnicul lor șef se afla într-o poziție atât de lipsită de demnitate. De fapt, în afară de iepuroaica Laser, o americană ce se purta foarte neprotocolar și care stătea aplecată peste Generalissim și îi dădea niște instrucțiuni, niciunul dintre ei nu părea să fi băgat de seamă.

Clooney, iepuroiul cel frumos și dichisit, stătea tolănit pe canapea, în smoching negru, impecabil, cu cămașă albă, scrobită, și papion roșu-stacojiu, și își mângâia mustățile. Belle de Paw, care de obicei era la periscope și se uita prin camerele Palatului Buckingham de deasupra, își aranja mica pălărie cu pene de pe cap în fața unei oglinzi mari, cu ramă aurită. La harta de pe masă se uita cu atenție Zeno,

uriașul negru și musculos, Mareșalul Bocănitorilor, iepuri luptători extrem de bine instruiți. Bătrânul Horatio, fratele rănit în luptă al lui Nelson, care avea urechea stângă smulsă aproape cu totul și o cicatrice lungă pe un obraz, stătea într-un fotoliu, cu ciotul labei din spate sprijinit pe un scăunel, și citea o carte.

— Împinge călcâiele spre podea, Generalissime, spuse Laser, punând labele în șolduri și lovind cu biciul în centură.

Blana roșu-alb-albastră de pe brațele ei, vopsită cu stelele și dungile steagului american, luci în lumina lămpii.

Shylo se apropie.

— Îmi spuneți și mie ce faceți? spuse el cu blândețe, presupunând că, dacă niciunui dintre Sprinteri nu i se părea ciudat, atunci nici lui n-ar trebui să i se pară.

Era clar că Frisby exagera.

— Oamenii îi spun yoga, explică Laser cu accentul ei american târăganat. Dar mie îmi place să-i spun Iepurii Elastici.

Îi zâmbi lui Shylo, arătându-și dințele de aur.

— Pe Generalissim îl doare spatele. Îmbătrânește și...

— Ușurel! gemu Nelson.

— Scuze, Generalissime, dar un Iepure Regal trebuie să fie în formă.

Nelson se ridică de jos gâfâind și oftând din greu. Laser îi dădu bastonul și el se opri o clipă ca să-și revină: statul cu capul în jos îți poate da amețeli.

— Dacă îmi amintesc eu bine, astăzi pleci acasă într-un concediu de o săptămână, zise și îl privi pe Shylo cu ochii lui blânzi, de iepure bătrân. Vreau să-ți spun trei lucruri importante înainte să pleci.

Shylo ridică privirea spre el, cu o ureche pleoștită peste peticul de la ochi, pentru că Nelson avea o figură foarte sobră și, când Nelson era sobru, Shylo era cuprins de neliniște. În definitiv, Iepurii Regali sunt un ordin secret dedicat luptei împotriva răului din lume — prin urmare, Shylo crezu că urmează să înfrunte cine știe ce provocare, cum ar fi să se dueleze cu dezgustătorii Ratzi, să învingă nurcile rusești, să se întâlnească cu vulpile din Fox Club sau să plece spre Hampstead în căutarea unui tigru alb. Stomacul îi scoase un mic ghiorțait comic. Cu siguranță, nu de foame de data asta.

— Unu: nu uita cine ești. Ești un Iepure Regal care și-a câștigat locul în rândurile acestui ordin secret. Doi: ești mai curajos decât crezi. Trei: nu te instala prea comod acolo, la țară. Noi vrem să te întorci peste șapte zile să ne ajuți la supravegherea vizitei de stat a Regelui și Reginei Olandei, de săptămâna viitoare.

— Și patru, adăugă Horatio care se apropie șontâcând, sprijinit în baston, viața este o aventură. Orice este posibil — cu voință și noroc, cu un morcov proaspăt, un nas umed și un dram de curaj nebun!

Îl cuprinse în brațe pe micul iepure de câmp, iar Shylo simți că i se pune un nod în gât pentru că, deși era fericit că urmează să meargă acasă, era și trist că pleacă.